

บทนำ

คืนนี้มีแสงประหลาดลอดออกมาจากบ้านทรงยุโรป
ขนาดใหญ่ที่ตั้งอยู่บริเวณชานเมือง

บ้านหลังนี้ร้างคนมากกว่าสิบปีแล้ว แต่กลับมีลำแสง
อ่อนๆ และเงาคนเลื่อนรางปรากฏขึ้นในบางค่าคืน และคง
เป็นเพราะกิตติศัพท์เรื่องบ้านผีสิงที่ซจรขยายไปไกลนี้เอง
บริเวณโดยรอบจึงไม่มีผู้คนอาศัยอยู่เลย

เงาร่างหลายสายผลุบเข้าไปในบ้านอย่างลับๆ ล่อๆ
ผ่านระเบียงมืดที่บนหน้ากลั้วมาถึงห้องที่มืดซิดที่สุดในตัวบ้าน

ในห้องมีเพียงเทียนไขหนึ่งเล่มให้แสงสว่าง แสงสลัว
รางส่องให้เห็นเงาของคนที่กำลังพึงผนังอยู่ตรงมุมห้อง
นัยน์ตาที่ส่องประกายระยิบอยู่ท่ามกลางความมืดเพ่งมอง
ชายผิวขาวหลายคนที่กำลังเดินเข้ามา

6 Hot Guy 04 หนุ่มร้าย... สายลับ

"ของล่ะ" เจ้าคนที่เป็นหัวหน้าถามอย่างร้อนรน
กล่องโลหะสีเงินถูกเตะออกมาอย่างรวดเร็ว มัน
ลื่นไถลไปบนพื้นและหยุดอยู่ตรงปลายเท้าของชายผิวขาว
อย่างพอดีพอดีราวกับผู้เตะได้คำนวณเอาไว้แล้ว ชาย
ผิวขาวก็มลงเปิดกล่องทันที เขามองชิบอิลีกทรอนิกส์
สองอันในกล่องด้วยสายตาละโมบ

"แต่เงินที่ฉันเสนอไปพอที่จะซื้อพิมพ์เขียวของชิบ
พวกนี้ได้ด้วยนี่" เขาพูดอย่างไม่พอใจกลางหรีตาเพ่งมอง
ไปในความมืด

เสียงหัวเราะเสียดสีดังขึ้น สะท้อนไปมาในห้องจนฟัง
ไม่ชัดเจนและชวนให้รู้สึกอึดอัดยิ่งนัก "แต่ผู้ชายไม่ได้
พูดถึงพิมพ์เขียวนี่ 'สินค้า' ที่คุณซื้อก็มีอยู่แค่นี้แหละ"
เงาร่างที่นั่งอยู่บนเก้าอี้ค่อยๆ ยืดตัวขึ้น คนผู้นั้นสวมชุดดำ
ทั้งชุด เหมือนพร้อมที่จะแฝงตัวเข้าสู่ความมืดมืดโดยไม่ทิ้ง
ร่องรอยได้ทุกเมื่อ

"เฮ้ย! อย่ามาเล่นลูกไม้กับฉันนะ หรือว่าอยากเจอ
ไม้แข็ง ส่งพิมพ์เขียวออกมาซะดีๆ ไม่งั้นก็อย่าหวังจะ
รอดชีวิตกลับออกไป" ชายผิวขาวชูคำรามอย่างโหดเหี้ยม
พลาแสงสัญญาณบอกขอดีการ์ดด้านหลังให้ชักปืนออกมา
ทันใดนั้น เสียงแหลมก้องก็ดังฝ่าอากาศมาอย่าง
รวดเร็ว ลำแสงสีเงินสว่างวาบขึ้นในความมืด มือของบรรดา

เดียนซิน 7

บอดีการ์ดที่กำลังเื่อมไปซึกปืนถูกของมีคมบาดเป็นแผลลึกเลือดอาบ พวกบอดีการ์ดพากันร้องเสียงหลง กุมมี่มือที่ได้รับบาดเจ็บและทรุดลงคุกเข้ากับพื้น

ชายผิวขาวยังไม่ทันได้ตั้งตัว ดาบเรเปียร์* แผลมคมเล่มหนึ่งก็จ่อมาตรงคอหอยเรียบร้อยแล้ว ถ้าเขาหายใจแรงกว่านี้อีกนิดมันคงแทงทะลุผิวหนังเข้าไปแน่นอน ชายผู้นั้นแหงนคอขึ้นตัวสั่นงันงก หายใจยังไม่ค่อยจะกล้าลึก

"ไอ้บ้าเอ๊ย! แกนั่นแหละอย่ามาลูกไม้กับฉัน นี่มันก็แค่การค้า อย่าทำให้เรื่องมันยุ่งยากได้มัย ฉันก็แค่ได้รับมอบหมายให้เอาของมาส่งให้พร้อมก็รับเงินกลับไป ฉันขอเตือนให้แกเล่นตามกฎ อย่าทำอะไรลึนคิดอีก ดาบฉันไม่ได้ติดลูกตานั้นจะบอกให้" สำเนียงหยาบกระด้างนั้นเจือความรำคาญ

บอดีการ์ดที่หลบอยู่ตรงมุมห้องกำลังจะทำเรื่องลึนคิดอีกครั้ง แต่ก็เกิดเสียงขยับและลำแสงสีเงินวาบขึ้น ทำให้มือของบอดีการ์ดคนนั้นมีรอยบาดเพิ่ม เลือดสดๆ ปริมาณมากสาดไปบนพรมเก่าขาดบนพื้น

"บัดซบ! ถ้ายังขยับอีกฉันจะตัดมือสกรปรกทั้งสองข้างของแกออกซะ!" ปลายดาบตวัดไปมา ลำแสงสีเงินพุ่งฉวัดเฉวียนไปทั่วห้องมืดสลัว การเคลื่อนไหวอย่างคล่องแคล่ว

* Rapier ดาบฝรั่งปลายแหลม ใบบาง มีโกร่งกันมือ

8 Hot Guy 04 หนุ่มร้าย... สายลับ

งดงามช่างขัดกับคำพูดหยาบคายของเจ้าตัวเสียเหลือเกิน
ทุกคนในที่นั้นตัวสั้นเป็นเจ้าของเข้าอย่างห้ามไม่ได้
ด้วยรู้ว่าคำพูดของยอดฝีมือคนนี้ไม่ใช่แค่คำขู่อย่างแน่นอน
ก็ความเร็วในการชักปืนของพวกเขายังสู้ความเร็วในการ
ตัวตบตาอย่างแม่นยำของคนผู้นี้ได้เลยด้วยซ้ำ

สายตาทุกคู่พุ่งตรงไปยังร่างของผู้ที่ถือดาบอยู่
แล้วร่างนั้นก็ก้าวออกมาจากเงามืด เรเปียร์ยาวแหลมคมที่
ปลิดชีวิตคนได้อย่างแน่นอนส่องประกายสีเงินอยู่ใต้แสง
สีเหลืองนวล ข้อมือของคนผู้นี้มีปลอกข้อมือเงินที่ทำขึ้น
อย่างประณีตประดับอยู่ มือที่หุ้มด้วยถุงมือสีดำจับด้ามดาบ
ไว้อย่างมั่นคง

เจ้าของดาบสวมชุดดำทั้งชุด ผมยาวสีดำขลับแผ่คลุม
ชุดหนังรัดรูปสีดำ ดูแล้วปราดเปรียวและอันตรายยิ่งนัก
สิ่งที่ทำให้ผู้คนจดจำเธอได้แม่นยำยิ่งขึ้นก็คือใบหน้าเย็นชา
ที่งดงามหมดจด ดวงตาเยียบเย็นสีดำใส่กระจ่าง และ
ดวงหน้าเจ้าแหวโทสะ ท่าทางลึกลับเช่นนี้ทำให้เธอดูเหมือน
แมวดำ และเรเปียร์เล่มนั้นก็เปรียบเหมือนกรงเล็บอัน
แหลมคม

"นี่มันให้ผู้หญิงมาส่งของงั้นหรือ" ชายผิวขาวร้อง
ออกมาอย่างพิศคาต

"ใช่ ฉันเป็นผู้หญิง แต่ก็ฝีมือดีที่สุดของวงการนี้"

เดียนซิน 9

สาวงามเผยแพร่ยืมเอ็น เธอชินแล้วกับอาการประหลาดใจ
ของพวกเขาผู้ชาย

"แต่ฉันไม่เคยได้ยินมาก่อนว่าผู้หญิงจะเป็นนายหน้า
ค้าของเถื่อนได้" ฝ่ายชายกอดกอลังโลหะในมือแน่น รู้ดีว่า
หญิงสาวตรงหน้าเป็นมือดาบที่ยอดเยี่ยม การค้าครั้งนี้เขา
หาทางโกงไม่ได้เลยแม้แต่น้อย

หญิงสาวเก็บดาบและยกไหล่อย่างไม่เห็นด้วย "ฉัน
เป็นมือที่ดีที่สุด แน่หนอนว่าก็ต้องเป็นคนระดับสูงเท่านั้นที่
จะเคยได้ยินชื่อ ส่วนคุณนะ คุณสมบัติยังไม่ถึง" เธอ
ออกแรงเล็กน้อย ใบบนหน้าเคร่งขรึมขึ้น "จ่ายเงินมาซะดีๆ
อย่ามากจนโมโหฉันอีก"

ชายผิวขาวสบตาอยู่ในใจด้วยรู้ดีว่าเขาคงเบี้ยวเธอ
ไม่ได้ เขาค่อยๆ ย่อตัวลงเปิดกระเป๋าถือที่วางนอนอยู่ข้าง
บอดีการ์ด

ในกระเป๋าเต็มไปด้วยธนบัตรดอลลาร์สหรัฐสีเขียว
หญิงชุดดำเตะฝากระเป๋าให้ปิดลงโดยไม่ตรวจสอบก่อน
จะหิ้วกระเป๋าซึ่งบรรจุเงินจำนวนมหาศาลขึ้นมาด้วย "ฉัน
จะเอาเงินไปละนะ ผู้ชายจะเป็นคนตรวจสอบเงินพวกนี้เอง
และถ้ามันมีปัญหาล่ะก็ คุณเตรียมทำความสะอาดคอเอาไว้
ได้เลย เพราะจะมีคนอื่นมาหิ้วหัวคุณแน่นอน!" เธอทำหน้าที่
เป็นนายหน้าค้าของโจรเท่านั้น อย่างมากก็แค่ทำร้าย แต่

10 Hot Guy 04 หนุ่มร้าย... สายลับ

ไม่เอี่ยวเรื่องฆ่าคนเป็นอันขาด

สายตาเย็นชาปรายมองไปยังเหล่าบอดีการ์ดที่ร้องครวญครางอยู่บนพื้น หญิงสาวเผยรอยยิ้มเยียบเย็นก่อนจะหมุนตัวก้าวออกจากห้อง ทิ้งให้ห้องนี้เหลือเพียงแสงเทียนสลัวกับศักดิ์ศรีของลูกผู้ชายที่โดนเหยียบย่ำจนแทบไม่เหลือ

น้อยคนนักที่จะรู้ว่าในตลาดมืดที่เป็นแหล่งซื้อขายของเถื่อน มีผู้หญิงคนหนึ่งได้รับฉายาว่า 'แมวดำ' เธอเป็นนายหน้าค้าของเถื่อนที่เก่งที่สุด ค่าตัวสูงลิ่วจนคนต้องอึ้งทั้งการเคลื่อนไหวก็ลึกลับยิ่งนัก ของที่ผ่านมือเธอล้วนแล้วแต่เป็นสินค้าน้ำเค็มสูง ความงามกับฝีมือดาบที่ล้ำเลิศทำให้ผู้คนจดจำเธอได้เป็นอย่างดี

เธอเป็นนายหน้าชั้นยอดในตลาดมืด และก็เป็นผู้หญิงที่ลึกลับที่สุดในตลาดมืดด้วย

บทที่ ๖

ห้องฟ้าเต็มไปด้วยเมฆหนาหนัก เสียงฟ้าร้องดังขึ้นเป็นระยะ สายฟ้าแลบแปลบปลาบตัดกับผืนฟ้ามืดครึ้ม แม้ยามนี้จะเป็นตอนบ่าย แต่ห้องฟ้ากลับมืดมัวไปหมด แถบภูเขาเริ่มลมพัดแรง บ่งบอกว่าอีกไม่นานฝนทำให้หญิงเตลงมา

รถเก๋งสีเทาเงินคันหนึ่งแล่นไปตามถนนระหว่างภูเขา ในที่สุดก็มาจอดอยู่หน้าบ้านซึ่งเป็นตึกเก่าโทรมหลังหนึ่ง เด็กลืบกกว่าคนเล่นกันอย่างสนุกสนานอยู่ตรงลานกว้างหน้าบ้าน ส่งเสียงเจี๊ยวจ๊าวดังก้องไปทั่ว

ซางเจี๋ยเปิดประตูรถออกอย่างคล่องแคล่ว เขาออกมาขึ้นฝั่งตัวรถ นัยน์ตาดำลึกกลับภายใต้คิ้วดกหนา มองภาพตรงหน้าหนึ่งๆ ชายหนุ่มสวมสูทสากลที่ตัดเย็บ

12 Hot Guy 04 หนุ่มร้าย... สายลับ

อย่างประณีต การแต่งกายที่เนียบไม่มีที่ติกับลักษณะท่าทาง
สุภาพอย่างผู้คงแก่เรียนทำให้เขาดูอบอุ่นไม่มีพิษภัย
รอยยิ้มจางๆ บนมุมปากกับมือทั้งสองข้างที่เรียวยาวราวมือ
ศิลปินพาให้ผู้คนมองข้ามประกายคมกล้าที่สาดผ่านเข้ามา
ในดวงตาเป็นครั้งคราว

เขาอาศัยข้อมูลที่ได้จากตู้ฟงจินหาบ้านตึกที่ซ่อนตัว
อยู่บนภูเขาลึกหลังนี้อยู่นานเลยทีเดียว ถ้าไม่ใช่เพราะเป็น
เรื่องส่วนตัว เขาคงไม่ออกโรงเอง แต่รอยยิ้มสุขใจของเด็ก
กลุ่มนี้ทำให้เขาอดสงสัยไม่ได้ว่านกล่าข้อมูลตัวฉกาจอย่าง
ตู้ฟงจินก็อาจจะผิดพลาดได้ในบางครั้ง

ก็ดูสิ บ้านหลังนี้เหมือนสถานสงเคราะห์เด็กยังไง
ยังงั้น คนที่เขากำลังตามหาอยู่จะมาซ่อนตัวอยู่ในที่อย่างนี้
นะเหรอ

เด็กกลุ่มหนึ่งสังเกตเห็นผู้มาเยือน จึงพากันมา
อยู่หน้ารั้วเตี้ยๆ แล้วอ้าปากตะโกนเป็นเสียงเดียวกันว่า
"พวกเราไม่ต้อนรับเซลล์ขายของ ออกไป ชิวๆ!" เด็กบางคน
ยังกระต๊อบเท้าเราๆ เป็นการเน้นย้ำคำพูดด้วย

ช่างเจ็ยขมวดคิ้วพลางก้าวไปข้างหน้าสองสามก้าว
"ฉันไม่ใช่เซลล์"

"แล้วคุณเป็นใคร คงเป็นคนของบริษัทไหนซักบริษัท
ที่จะมาไล่ให้เราย้ายบ้านใช่ไหม" ตัวแทนของเด็กๆ ทำ

เดียนซิน 13

หน้าดูซิ่งซัง

ชายหนุ่มยืนอยู่ที่เดิม รู้สึกประหลาดใจกับความ
ไม่เป็นมิตรอย่างชัดเจนของพวกเขาเด็กๆ

"พวกเธออย่าเพิ่งโมโหสิ" เห็นอารมณ์ที่กำลังปะทุขึ้น
ของพลทหารตัวน้อยๆ แล้วซางเจียก็รู้สึกวางตัวไม่ค่อยถูก
พวกเขาเด็กๆ ทำให้เขาคิดถึงหย่งซินจอมป่วน ลูกสาวคนเดียว
ของหย่งเต๋อผู้เป็นเจ้านาย เขาไม่ถนัดการรับมือกับเด็กที่มา
แต่ไหนแต่ไรแล้ว

"คุณหนูหนวกหรือไง บอกให้ใส่หัวไปไม่เข้าใจหรือ
ห้ามเข้ามานะ ไม่ว่าคุณจะทำอะไรพวกเราก็ไม่ย้ายบ้านหรอก"
ก้อนหินเล็กๆ ถูกดีดออกมาอย่างรวดเร็ว เสียงจอนผมของ
ซางเจียไปอย่างน่าหวาดเสียว

เด็กๆ ที่ตอนนี้โบหน้าบูตบั้งพากันชูของเล่นในมือ
ขึ้นเตรียมรำบ๊ว ลีหน้าของแต่ละคนบ่งบอกว่าจะสู้ถวายหัว
และยืนกรานไม่ให้ชายหนุ่มอย่างกรายเข้ามาแม้แต่ก้าวเดียว
เมื่อสถานการณ์ตรงหน้าทำท่าจะบานปลาย หน้าต่างของ
บ้านตึกเก่าโถมก็เปิดผางออกอย่างแรง โบหน้าของชาย
วัยกลางคนที่เต็มไปด้วยหนวดเครายื่นออกมาจากหน้าต่าง
และร้องดูเสียงดัง

"รุ่นวายกันพอหรือยัง! มารยาทของพวกเขาหายไป
ไหนหมด ก้อนหินในมือน่ะจะเอาไปทำอะไร จะทำร้ายแขก

14 Hot Guy 04 หนุ่มร้าย... สายลับ

หรือไง เข้ามาในบ้านกันเดี๋ยวนี้เลย!" เสียงของชายเคราดก แปลกแปร่ง เจือสำเนียงของชาวต่างชาติ เขาก็ก้มมือเรียก พวกเด็กๆ ตรงหน้าต่าง

พวกเด็กๆ วางอาวุธในมืออย่างไม่เต็มใจนักแล้วจึง เดินไปทางตัวบ้านอย่างว่องวาย ก่อนเข้าบ้านยังไม่วายหัน กลับมามองซางเจี้ยด้วยสายตาเอาเรื่อง ชั่วพริบตาลานบ้าน ก็ตกอยู่ในความเงียบสงบ

ซางเจี้ยมองชายที่ยืนอยู่ตรงหน้าต่าง เขาไม่ได้หัวเสีย กับท่าที่ไม่เป็นมิตรของเด็กๆ แต่สายตาคมปลาบกลับมอง ตรงไปข้างหน้า เห็นได้ชัดว่าอีกฝ่ายไม่ใช่ชาวเอเชีย เพราะ แม้เส้นผมจะเป็นสีดำ แต่ดวงตากลับเป็นสีฟ้า

"คุณครับ ผมมาหาคน" เขาพูดอย่างไม่อ้อมค้อม มองสบตากับฝ่ายตรงข้ามพลางประเมินอีกฝ่ายไปด้วย

ชายเคราดกพิจารณาซางเจี้ยอยู่นานสองนาน ดวงตาสีฟ้าดูระแวดระวัง แล้วฝ่ามือหนาก็โบกไปยังมุมหนึ่งของลานบ้าน "เฮ้อหลัน คนนี้ฉันให้เธอจัดการก็แล้วกัน" เขาพูดง่ายๆ ก่อนจะปิดหน้าต่างเสียงดังปัง

"ค่ะ" เสียงตอบรับอู้อี้ดังมาจากมุมหนึ่งของลานบ้าน ตามมาด้วยเสียงโลหะกระทบกัน

ซางเจี้ยหันมองไปด้านข้างถึงได้เห็นว่ามีมุมหนึ่งของ ลานบ้านมีรถฮาร์เลย์เก่าๆ คันหนึ่งจอดอยู่ จากเล็กเกอร์

เดียนซิน 15

ลอกลอนและเบาะหนังเก้าอี้โถม เขาบอกได้ว่ารถคันนี้คงมีอายุสิบกว่าปีเป็นอย่างต่ำ ร่างหนึ่งที่นอนราบอยู่ใต้ตัวรถกำลังถดถอยไหล ดูแล้วเหมือนกำลังซ่อมแซมรถอยู่

จากทิศทางของเขา ชายหนุ่มเห็นว่าคนคนนั้นสวมชุดช่างสีเข้มกับรองเท้ายางเก่าๆ ใหม่ มือทั้งสองข้างที่สวมถุงมือกำลังเคลื่อนไหวอยู่บริเวณอะไหล่ของเครื่องยนต์ และยื่นออกมาหยิบเปลี่ยนเครื่องมือเป็นระยะ เสียงโลหะกระทบกันดังกึกก้อง แล้วคนผู้นั้นก็ดับตัวรถอย่างพึงพอใจ ก่อนจะไถลตัวออกมาจากช่วงล่างและยืนขึ้นอย่างรวดเร็วปราดเปรียว

ช่างเจี้ยตะลึงไปครู่หนึ่ง เขาพูดอะไรไม่ออก ได้แต่จ้องอีกฝ่ายตาค้าง เพียงชั่วเวลาสั้นๆ หัวสมองอันปราดเปรื่องของชายหนุ่มผู้มีท่าทีสงบเยือกเย็นจนคนนับถือมาตลอดก็เหลือเพียงความว่างเปล่า

ภาพตรงหน้าเขาคือหญิงสาวที่งดงามยิ่งนัก ผมยาวสีดำขลับถูกรวบไว้ด้วยกันและทิ้งตัวสลวยอยู่กลางหลัง กระทั่งถุงมือสกปรกหรือคราบน้ำมันบนดวงหน้าขาวนวลก็ไม่ทำให้ความงามของเธอลดลงไปเลย ดวงตาสีดำสดใสแฝงความลึกกลับเย็นชาเหมือนแมว เครื่องหน้าที่สวยงามหมดจดอย่างไร้ที่ติทำเอาคนเห็นหลงไหลได้อย่างง่ายดาย

"นายเป็นใคร เป็นคนที่บริษัทก่อสร้างส่งมาเจรจา

16 Hot Guy 04 หนุ่มร้าย... สายลับ

อีกล่ะลึ วันนี้นั้นอารมณ์ดีเลยไม่อยากจะมีเรื่อง นายรีบไล่หัวกลับไปซะ!" เธอหันพูดอย่างไม่พอใจ ในมือยังถือกุญแจเลื่อนไว้ พร้อมทั้งจะใช้เครื่องมือหนักและใหญ่ชิ้นนี้เป็นอาวุธ ถ้าเขาทำท่าไม่น่าไว้ใจละก็ เธอจะใช้ไอ้นี้เขกหัวเขาซะ

เห็นชายหนุ่มเอาแต่จ้องเธอตาไม่กะพริบ เธอหันก็เริ่มหมดความอดทน

ช่างเจี้ยตื่นจากภวังค์และปรับท่าทีอย่างรวดเร็ว รอยยิ้มสงบเสงี่ยมและอบอุ่นนั้นกลับท่าทีลึมตัวของเขา เมื่อครู่นี้จนมิด ชายหนุ่มเป็นคนเก็บงำความรู้สึกได้ดีมาแต่ไหนแต่ไร จึงยากที่คนอื่นจะรู้ว่าเขาคิดอะไรอยู่

"ผมทำของอย่างหนึ่งหายไป เป็นของที่มีค่ามาก" ช่างเจี้ยมองสำรวจหญิงสาวตรงหน้าอย่างสุภาพ แต่แววตากลับไม่พลาดความงามของเธอแม้สักจุด

ชุดช่างตัวใหญ่ปิดบังรูปร่างออร์ชรสมส่วนของเธอ ไม่มีดี กระทั่งขาเรียวงามทั้งสองข้างที่อยู่ในกางเกงขายาว เขาก็ยังสังเกตเห็น เพียงแต่กุญแจเลื่อนในมือและท่าที่เป็นปริบักอย่างชัดเจนนั้นบ่งบอกอารมณ์สุนทรีย์ของเขาที่จะชื่นชมความงามในตัวเธอ

เธอหันเปล่งเสียงทีอย่างไม่ใส่ใจพลงเก็บเครื่องมือที่วางกระจายเต็มพื้น เธอก้มหน้าลง แต่ดวงตา

เดือนจีน 17

ลึกลับเหมือนแมวกลับสาดประกายจ้า

"ของหายก็ไปแจ้งความที่สถานีตำรวจลิวะ จะมาที่นี่ทำไม ของนายไม่ได้หายที่นี้ซักหน่อย หรือว่านายสงสัยว่าพวกเราเป็นหัวขโมยซะ ถึงได้จะตามมาเอาเรื่อง" หญิงสาวพูดด้วยน้ำเสียงโผงผางและเงยหน้าขึ้นจ้องเขาอย่างท้าทาย

ซางเจี๋ยไม่ได้โกรธที่เธอพูดแบบนี้ แต่คำพูดคำจาของเธอทำให้หัวคิ้วเขาขมวดเป็นปม "ผู้หญิง โดยเฉพาะที่สวยงามอย่างคุณไม่น่าจะพูดจาหยาบคายเลยนะครับ" เขาพูดพลางส่ายหน้า

เธอยกมูมปากหัวเราะพลางปิดกล่องเครื่องมือและหันมาพิจารณาเขา "ฉันพอใจจะพูดอะไรมันก็เรื่องของฉันผู้ชายเจ้าสำอางแต่ไร่น้ำยาอย่างนายอย่ามาแสร้ง"

แม้ปากเธอจะบอกว่าเขาเป็นแค่ผู้ชายเจ้าสำอาง แต่พิจารณาอีกทีชายหนุ่มผู้นี้กลับดึงดูดสายตาไม่เบาเลย การแต่งกายที่ดูดีและท่าทีมีมารยาทอย่างชนชั้นสูงทำให้ผู้ที่ได้พบเห็นเกิดความรู้สึกดีกับเขาได้ไม่ยาก การกระทำและคำพูดของเขาล้วนดูสุภาพอ่อนโยน เว้นก็แต่ดวงตาร้อนแรงราวลูกไฟของเขาที่ทำให้เธอหลันผู้มีนิสัยเปิดเผยตรงไปตรงมารู้สึกอึดอัดอยู่บ้าง

เขาส่ายศีรษะพลางถอนหายใจ ตัดสินใจว่าจะไม่เถียงกับเธอเรื่องการพูดจาอีก

18 Hot Guy 04 หนุ่มร้าย... สายลับ

"มีคนบอกผมว่าถ้าอยากได้ของมีค่าที่ถูกขโมยไป กลับคืนให้มาขอความช่วยเหลือที่นี่ และขอเพียงกระเป๋าหนังพอจะต้องได้ของที่หายไปกลับคืนมาอย่างแน่นอน" เขาจ้องเธออย่างไม่ยอมปล่อยให้อารมณ์แม่เพียงเศษเสี้ยว บนดวงหน้าน้อยหลุตรอดสายตาไป จากนั้นก็เรียกเธอด้วยชื่อลึกลับนั้น

"แมวดำ ขอเพียงคุณเสนอราคา มา ผมสู้ไหวแน่" ชายหนุ่มพูดซ้ำๆ

ร่างของเธอแข็งเกร็งขึ้นมาทันที จากนั้นเธอก็เงยหน้าขึ้นพลาถงส่งยิ้มให้เขา รอยยิ้มนั้นงดงามอย่างไม่น่าเชื่อ จนแทบจะกระตุกวิญญาณคนออกจากร่าง กระทั่งช่างเจี๋ยผู้สุขุมก็ยังถูกรอยยิ้มนั้นทำให้ไขว้เขว

พลันแสงสีเงินก็วาบขึ้น เสียงของมีคมแหวกผ่านอากาศดังเสียดหูเป็นพิเศษ ชั่วเสี้ยววินาทีหญิงสาวก็ชักเรเปียร์ออกมาจากที่ไหนไม่ทราบได้ ปลายอันแหลมคมของมันพุ่งตรงมายังหน้าอกของเขา ดาบเรียวเล็กที่สะท้อนประกายสีเงินแหลมคมและอันตรายยิ่ง

เธอหลันหุบยิ้ม ดวงหน้างดงามจับไว้ด้วยความเย็นชา

"บอกมา! นายเป็นใครกันแน่ แล้วใครบอกที่อยู่ที่นี่กับนาย บอกมาให้หมดนะ ไม่งั้นฉันจะฟันให้ละจะเป็น

เดียนซิน 19

หมุบะซ้อเลย!" หญิงสาวพูดขู่ เธอออกแรงเพียงเล็กน้อย
ปลายดาบก็กรีดเลือดเขาจนขาด

ซางเจี่ยเห็นท่าไม่ดีจึงรีบยกสองมือขึ้นเหนือหัว
ไม่แสดงท่าทีต่อต้านแต่อย่างใด แม้ชุดสูทที่ดีที่สุดของเขา
จะขาดไปแล้ว แต่เขายังคงมีท่าทีสง่างาม

"ผมเป็นแค่คนที่อยากจะได้ของที่หายไปกลับคืนมา
คุณเคยเป็นคนแนะนำให้ผมมาหาคุณ" เขากำลังจะลดมือลง
แต่ดาบที่จ่ออยู่ตรงหน้าอกกลับจิ้มเข้าไปในเนื้ออย่าง
ไม่ปราณี ชายหนุ่มยกไหล่พลางยกมือขึ้นไปใหม่เพื่อคงท่าที่
ยอมจำนนเอาไว้

"ถ้านายไม่ยอมถูกแหวกอกซ้ำแหละพุงล่ะก็ อย่าขยับ"
เฮ้อหลันเตือน

"คุณเคยให้นามบัตรแมวดำกับผม อยู่ในกล่องใส่
นามบัตรในกระเป๋าเสื้อเชิ้ต ถ้าคุณไม่ให้ผมขยับ คงต้อง
รบกวนคุณหยิบออกมาเองแล้วล่ะ" สายตาเขายังคงจับจ้อง
เธอพลางพูดอย่างสุภาพ มุมปากที่ยกขึ้นเล็กน้อยดูจะยิ้ม
ก็ไม่ใช่ ไม่ยิ้มก็ไม่เชิง

เฮ้อหลันหรือตาลงอย่างครุ่นคิด ประเมินในใจว่า
คำพูดของเขาน่าเชื่อถือสักแค่ไหน นานพอดูว่าเธอจะก้าว
เข้าไปหาชายหนุ่ม มือซ้ายยกดาบขึ้นไปจุดสำคัญของเขา
อย่างมั่นคง ส่วนมืออีกข้างก็ความเข้าไปในเสื้อสูท

20 Hot Guy 04 หนุ่มร้าย... สายลับ

แม้จุดประสงค์คือการค้นหาหลักฐานที่เขากล่าวอ้าง แต่การลอบคล่าอย่างใกล้ชิดเช่นนี้ทำให้ฝ่ามือเธอสัมผัสได้ถึงอุณหภูมิร้อนระอุบนแผ่นอกเขาอย่างชัดเจน

"บ้าจริง!" เธอสบถต่ำเสียงเบาๆ มือชวายังคงเคลื่อนไหวไปบนเนื้อผ้า

เธอหล่นกัตรีมฝีปาก เธอไม่ค่อยได้ใกล้ชิดกับผู้ชายแบบนี้ เมื่อยืนประชิดเขาถึงได้รู้ว่าเขาสูงใหญ่เหลือเกิน โครงร่างกำยำล่ำสันของเขาถูกซ่อนอยู่ภายใต้ชุดสูท เขาหายใจแต่ละทีลมอุ่นร้อนก็จะเป่ารดเส้นผมของเธอ ทำเอาเธอร้อนวูบวาบไปหมด

การค้นตัวอย่างใกล้ชิดแบบนี้ทำให้เธอรู้รายละเอียดของเขามากขึ้น เธอรู้ว่าเขาไม่ได้พกอาวุธมาด้วย รู้ว่าเขา มีแพงอกที่แข็งแกร่งกำยำ และยังมีกลิ่นอายเฉพาะของเพศชาย...

เธอกำลังจะเสียดสมาธิ ฝ่ามือขึ้นเหนือไปหมด คล่าหา มาตั้งนานแต่ก็ยังไม่เจอกระเป๋าเสื้อที่เขาพูดถึงไม่เจอสักที

"เลื่อนลงไปข้างล่างอีกนิด เกือบจะถึงแล้วล่ะ" ชายหนุ่มบอกซ้าๆ มุมปากประดับรอยยิ้มจางๆ เสียงที่พูดกับเธอเหมือนเสียงซบกล่อมอันนุ่มนวล เขาก็หันหลัง และหันได้เห็นใบหน้าแดงเรื่อของเธอพอดี

พอได้ยินเสียงเขาเธอหล่นก็ร้อนรนขึ้นมาทันที

เดียนซิน 21

มือข้างที่กำดาบเล่มยาวอยู่ถึงกับสั่นไหวเล็กน้อย เสียง
หนุ่มล่ออนโยนของเขาทำให้สิ่งที่เธอกำลังทำอยู่ตอนนี้
ไม่เหมือนการค้นตัว แต่กลับเหมือนการลูบไล้แผ่นอกเขา
ตามคำร้องขอ และไอ้เสียงที่เปี่ยมไปด้วยความพอใจ
ของเขามันก็เหมือนว่าชายหนุ่มกำลังสุขใจเสียเต็มประดา
"หุบปาก!" เธอพูดเสียงแหบ แต่น้ำเสียงกลับฟัง
ดูอ่อนแรง

"ผมแค่กลัวว่าคุณจะหาไม่เจอ เลยอยากจะช่วยเท่านั้น
เอง แม้แต่การหยิบยื่นน้ำใจตามมารยาทอย่างนี้คุณก็ยัง
จะปฏิเสธอีกเหรอ" ชายหนุ่มตอบซื่อๆ แต่กลับยื่นหน้า
เข้าไปใกล้เธอยิ่งขึ้น แล้วสูดกลิ่นหอมจากแพมพวงของ
หญิงสาว

แม้เฮ้อหลั่นจะเคยผ่านอันตรายมานักต่อนัก
ผาดโผนอยู่ในตลาดมืดมาก็หลายปี ผู้ชายหลายคนแค่
ได้ยินฉายาของเธอก็กลัวจนหน้าซีด แต่ถึงอย่างไรเธอก็ยัง
เป็นหญิงสาวอยู่วันยังค่ำ คำพูดหยาบคายและฝีมืออัน
ยอดเยี่ยมทำให้ไม่มีผู้ชายหน้าไหนกล้าเข้าใกล้ ความสัมพันธ์
ระหว่างชายหญิงจึงยังเป็นเรื่องแปลกใหม่สำหรับเธอ

จู่ๆ เธอก็รู้สึกวุ่นใจ พวงแก้มที่ร้อนชู่ทำให้เธอ
กังวลจนทำอะไรไม่ถูก ไม่เข้าใจเหมือนกันว่าทำไมตัวเอง
ถึงต้องหน้าแดง ตอนนี้เธอแค่อยากจะรีบออกไปให้พ้น

22 Hot Guy 04 ทบุมร้าย... สายลับ

ชายตรงหน้าเสีย

เธอหล่นขบริมฝีปากอย่างแรง ในที่สุดก็เจอกล่องนามบัตรที่อยู่ในกระเป๋าเสื้อเซ็ท เธอสูดหายใจเข้าลึกๆ แล้วรีบชักมือกลับมาทันที

ช่างเจ็ยยังคงรักษาท่าที่สงบเช่นเดิม แต่พอมือของเธอผละออกไปเขากลับถอนใจเบาๆ อย่างแสนเสียดายนัยน์ตาลึกล้าสีดำเจือแววขบขันและทอประกายร้อนแรงที่เธอไม่เข้าใจ

เธอหล่นหลบตาเขา เปิดกล่องนามบัตรที่ทำจากเงินออก การ์ดโลหะสีดำปรากฏขึ้นเป็นครั้งแรก บนการ์ดบางๆ นั้นมีรูปแมวดำตัวหนึ่งกำลังวิ่งกระโจน นี่เป็นนามบัตรที่เธอใช้ในวงการตลาดมืด มันเป็นตัวแทนที่บ่งบอกว่าเธอคือแมวดำ

"นายเป็นใครกันแน่ ทำไมตาแก่เคอถึงได้ให้การ์ดแมวดำกับนาย" เธอถามอีกครั้ง รู้สึกได้ว่าผู้ชายตรงหน้าคงไม่ธรรมดาเสียแล้ว

ตาแก่เคอถือเป็นผู้ที่คร่ำหวอดในตลาดค้าของเถื่อนมานาน เธอเองยังเป็นหนี้บุญคุณเขาอยู่ตั้งหลายครั้งหลายครา ถึงได้ให้การ์ดแมวดำที่เป็นตัวแทนของเธอกับเขา คนที่ทำให้ตาแก่เคอยอมสละการ์ดใบนี้ กระทั่งยอมเปิดเผยที่ซ่อนของพวกเขาเดียวกันเป็นใครกันแน่นะ

เดือนจีน 23

"ผมชื่อซางเจี๋ย เป็นคนของ 'เดอะ แกรนด์ กิ๊ปป์' " เขาตอบง่าย ๆ ด้วยน้ำเสียงที่มีมารยาทฟังดูไพเราะยิ่งนัก ชายหนุ่มก้มลงมองดาบที่ยังคาอยู่บนอก แล้วหันกลับมา มองหญิงสาวอย่างบริสุทธิ์ใจอีกครั้งพลางเผยรอยยิ้มอบอุ่น "ไม่ทราบว่าคุณจะเอามือลงได้หรือยังครับ"

เธอหันหนีบการ์ดแมวดำออกมาแล้วหย่อนลงในกระเป๋าชุดช่าง เธอเก็บดาบยาวเสียงดังซวบ หยุดการ ชมชู้ชายตรงหน้า ดวงตาคู้งามมองสำรวจเขาหัวจรดเท้า "แต่งตัวแบบนี้คงเป็นพวกที่นั่งอยู่ในออฟฟิศจนชินสึนะ แล้วนายไปรู้จักกับตาแก่เคอไต้ยังงี้ ถึงขนาดได้การ์ด แมวดำมาตามหาฉันถึงที่นี่" เธอพูดพลางโยนกล่องนามบัตร คืนไปให้เขา

ซางเจี๋ยยังคงยิ้มน้อย ๆ อย่างสุภาพ "ครึ่งเดือนก่อน แผนกค้นคว้าวิจัยของเดอะ แกรนด์ กิ๊ปป์ถูกปล้น ชิปสอง อันที่ผ่านการวิจัยแล้ว กับพิมพ์เขียวของแบบสร้างตัวชิป หายไป ทางเราสืบทราบว่าชิปพวกนั้นเข้าไปอยู่ในตลาดมืด แล้ว มีคนเสนอราคาสูงซื้อมันไป และหลังผ่านการตรวจสอบ คุณภาพเบื้องต้นที่ได้หวั่น มันจะถูกส่งออกนอกประเทศ"

เขายืนฟังรถฮาร์เลย์ แมร์รอยยิ้มจะยังไม่จางหายไป แต่พอพูดถึงเรื่องเป็นงานเป็นการ แวดตาที่เคยอ่อนโยน เฉื่อยชาก็แปรเปลี่ยนเป็นคมกริบเฉียบขาด

24 Hot Guy 04 ทนุ่ร่าย... สายลับ

"บริษัทข้ามชาติที่ใหญ่ขนาดนี้กลับปล่อยให้หัวขโมย ย่องเข้าไปขโมยของได้ นี่ถ้าเรื่องแพร่ออกไปชาวบ้าน ไม่หัวเราะกันฟันร่วงเลยเหวอ บริษัทนายไม่มีคนคอยรักษา ความปลอดภัย หรือว่ายามในบริษัทเป็นพวกง่อยกันแน่นะ" เธอหลั่น ใช้คำพูดเหน็บแนมเสียดสีอีกฝ่ายเพื่อปกปิดความ ประหลาดใจของตัวเอง

พอได้ยินเขาพูดถึงชิปเธอก็พอปะติดปะต่อเรื่องราว รู้ถึงจุดประสงค์ที่ชายหนุ่มมาที่นี่แล้วละ

ซางเจี้ยไหวไหวล่พลางก้มมองที่เสียบกุญแจรถของ ฮาร์เลย์ เขาพบว่าแม้ฮาร์เลย์คันนี้จะมีอายุมากแล้ว แต่ก็กลับ ได้รับการดูแลรักษาเป็นอย่างดี กำลังเครื่องน่าจะยังดีอยู่ ที่เดียว

"บังเอิญว่าคนของเดอะ แกรนด์ กรู๊ปที่รับผิดชอบ ดูแลเรื่องนี้อยู่ติดธุระส่วนตัว จึงขอลางานชั่วคราว ระบบ รักษาความปลอดภัยจึงเกิดช่องโหว่ หัวขโมยเลยอาศัย โอกาสนี้เข้ามาในบริษัท" ชายหนุ่มอธิบายพลางคิดถึงตงตง เพื่อนรักของเขาที่เพิ่งได้ลูกคนที่สองเมื่อไม่นานมานี้ ตอนนี้นายนั่นยังคงรุ่น่กับการดูแลภรรยาสาวอยู่ที่บ้าน

พวกเขาเป็นลูกน้องของหย่งเต๋อเหมือนกัน แต่เขา กลับต้องมาเสี่ยงอันตราย ออกหน้าเจรจากับสาวสวยที่ไม่เป็นมิตรเอาซะเลยคนนี้ แต่จะว่าไปความสวยของเธอ

เดียนซิน 25

ก็ชวนตะลึง แม้จะพูดจาหยาบคายและโหดดูไปหน่อย ดูไม่ต่างจากสัตว์ป่าสวยงามที่ยังพยศเลยสักนิด แต่มั่นกล้า กระตุ้นความสนใจของเขา

"หมาเฝ้าบ้านของพวกนายไม่ทำหน้าที่ให้ดี ปล่อยให้ของหายไปแล้วมันเกี่ยวอะไรกับฉันด้วย" เธอหลั่นกล่าวดูถูกอย่างไม่ไว้หน้า เธอยิ้มเยาะพลงามหน้าตาเฉย

"เดอะ แกรนด์ กรู๊ปตรวจสอบแล้ว ถึงได้ให้ผมมาขอความช่วยเหลือจากคุณ คุณเป็นนายหน้าชั้นยอดในตลาดมืด เรื่องวงในไม่พันพัวพันตาคุณแน่นอน แล้วยิ่งกว่านั้น แหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ระบุว่าชิปพวกนั้นคุณเป็นคนรับออกไปเอง คุณจึงรู้จักทั้งผู้ซื้อและผู้ขาย" เขามองตรงเข้าไปในดวงตาสีนิลของเธอ รู้ดีว่าหญิงสาวกำลังตีหน้าช้อ

"นายคนเจ้าสำอาง อย่างมาพูดชี้ชี้วนะ มีหลักฐานอะไรมาพิสูจน์ว่าฉันเป็นคนกลางขายไอ้ชิปบ้านั้น" เธอเผยยิ้มเจ้าเล่ห์

เธออยู่ในวงการนี้มาหลายปี เทคนิคชั้นเชิงแพรวพราว ไม่มีทางทิ้งหลักฐานไว้แน่นอน ต่อให้เขารู้ว่าเธอเป็นแมวดำแล้วไงล่ะ ยิ่งไงก็ไม่มีพยานที่จะเอาผิดเธอเรื่องค้าของเถื่อนได้อยู่แล้ว

"ด้วยชื่อเสียงของแมวดำ คุณย่อมได้รับความไว้วางใจจากทั้งผู้ซื้อและผู้ขาย ขอเพียงคุณยอมออกหน้าหาของที่

26 Hot Guy 04 ทบุมร้าย... สายลับ

ถูกขโมยไปให้เรา ผลลัพธ์ย่อมดีกว่าการที่เดอะ แกรนด์ กรุ๊ปออกค้นหาของพวกนั้นเองอย่างเอิกเกริกจนเป็นการแหวกหน้าให้งูตื่น ผมจึงอยากขอรับรองให้คุณช่วยพาผมไปหาชิปสองอันนั้นรวมถึงพิมพ์เขียวของมันด้วย" ซางเจียอธิบายให้เธอฟัง เขารู้ว่าการจะเอาชิปกับพิมพ์เขียวกลับคืนมาได้ต้องได้รับความช่วยเหลือจากเธอ

แต่เธอเหล่านั้นไม่ใช่คนที่จะถูกกล่อมได้ง่ายๆ แม้การเป็นคนกลางค้าของเถื่อนจะเป็นงานผิดกฎหมาย แต่การทำงานนี้ก็ต้องมี 'จรรยาบรรณ' เธอยังต้องอาศัยอาชีพนี้หาเลี้ยงปากท้องอยู่ แล้วจะให้หักหลังลูกค้าเพื่อผู้ชายที่เจ้าล่าอาณานิคมนี้ได้ยังไงล่ะ

"เหลวไหลสิ้นดี! นายเป็นใครกัน โอรสสวรรค์หรือไง ฮะ มีสิทธิ์อะไรถึงได้คิดว่าแค่คำพูดไม่กี่คำจะทำให้ฉันช่วยนาย คนที่ซัดลูกหลูกตาฉันที่สุดก็คือพวกผู้ชายที่เจ้าล่าอาณานิคม นาย ต่อให้นายเสนอราคาสูงแค่ไหน ฉันก็ไม่รับงานนี้!" เธอพูดตอบอย่างเย็นชา รู้สึกอยากจะตะเพิดเขาไปให้เร็วที่สุด ไม่อยากจะเกี่ยวข้องกับผู้ชายคนนี้อีก

แววตาของเขามักจะทำให้เธอรู้สึกแปลกๆ โดยเฉพาะก่อนหน้าตอนที่เธอควานหากล่องนามบัตรบนอกเขา ทำให้เธอรู้สึกกลัว

ซางเจียไม่ได้ตกใจเลยสักนิด สามารถก้าวขึ้นเป็น

เดียนซิน 27

บุคคลสำคัญของเดอะ แกรนด์ ก็จับได้ความกล้าหาญของเขาย่อมมีไม่น้อยอยู่แล้ว เขาไม่มีทางถอยเพียงเพราะคำพูดเสียดสีอย่างมุ้งร้ายของหญิงสาวหรือกมือของเขาลุบไปบนเบาะหนังของฮาร์เลย์เบาๆ จากนั้นก็เอื้อมมือไปลองบิดคันเร่ง นิ้วเรียวกเลื้อนไหวอย่างผ่อนคลายราวกับกำลังลุบไล่แมวพศตัวหนึ่งอยู่

เรเบียร์ตวัดเข้ามาอย่างกะทันหัน เขารีบชักมือกลับปลายดาบไม่ได้บาดถูกข้อมือ แต่ก็กรี๊ดแซนเลื้อเขาไปไม่น้อย

"เอามือของนายออกไป อย่ามาแตะต้องของของฉัน!"

เขือหลังพูดอย่างไม่พอใจ ดวงตาด้องเขม็งไปยังชายร่างสูงก็แค่ผู้ชายที่ดีแต่รูปลักษณะภายนอก แต่ทำไมพอสบตากับเขาที่ไรเธอก็รู้สึกไม่ค่อยสบายใจนะ

ซางเจี่ยไม่ได้โกรธเธอ เพียงแต่มองแซนเลื้อที่ถูกฟันขาดอย่างเสียดาย แล้วจึงเงยหน้าขึ้นจับจ้องริมฝีปากงดงามบนดวงหน้าที่บอกแววชัดเคื่อง

"คุณคงใช้ดาบเก่งสินะ มีคนเตือนผมว่าแมวดำมีกรงเล็บที่แหลมคม หากไม่ระวังให้ดีเนื้อตัวอาจจะหวนะได้" เขามองดาบยาวในมือเธอ ใบหน้าดูเหมือนจะยิ้มก็ไม่ใช่ไม่ยิ้มก็ไม่เชิง "แต่ผมว่าทางที่ดีคุณควรระวังหน่อยนะ มีดาบนะเป็นอาวุธที่คมทั้งสองด้าน ถ้าไม่ระวังมันอาจจะทำร้ายคุณเองก็ได้"

28 Hot Guy 04 ทบุมร้าย... สายลับ

"เรื่องนั้นไม่เกี่ยวกับนาย เห็นแก่ว่านายเป็นคนที่ดีตาแก่
เคอแนะนำมา ฉันจะไม่ทำร้ายนาย นายใส่หัวไปได้แล้ว"
เฮ้อหลั่นไล่แซกอย่างไม่เกรงใจ

"ต่อให้คิดว่าเห็นแก่หน้าคุณเคอ คุณก็ไม่ยอมช่วย
ผมหรอก"

เธอมองเขาอย่างเย็นชาอีกครั้ง ตัดสินใจว่าจะไม่ยุ่ง
เรื่องพรรคนี้ "ตาแก่เคอเปิดเผยที่อยู่ของฉัน แถมยังเปิดเผย
ฐานะที่แท้จริงของฉันอีก เรื่องนี้ฉันยังต้องไปคิดบัญชีกับ
เขาด้วยซ้ำ"

"ฟังผมนะ ชิบพวกนั้นสำคัญมาก จะหลุดออกไป
ต่างประเทศไม่ได้เป็นอันขาด ถ้ามันตกไปอยู่ในมือของคน
บางกลุ่มอาจก่อให้เกิดผลเสียหายที่ร้ายแรงตามมา"
ซางเจี่ยเตือน

"นั่นไม่ใช่เรื่องของฉัน นายรีบใส่หัวกลับไปเถอะ
เพราะต่อให้พูดจนสิ้นพันกันฉันก็ไม่รับงานนี้หรอก" เธอ
โบกมือไล่อย่างรำคาญ อยากตะเพิดเขาไปให้พ้นเสียเต็มแก่
เดี่ยวพอเข้าไปในบ้านแล้วเธอยังต้องหาทางอธิบายเรื่องนี้
ให้เด็กพอใจอีก

ชายหนุ่มส่ายหน้าช้าๆ "ตราบไต่ที่ยังทำงานไม่สำเร็จ
ผมไม่มีทางเลือกไปไหน" เขายกมือขึ้นลูบคาง มองดูใบหน้า
ดงมยามโกรธเกรี้ยวของหญิงสาว "ผมจะเรียกคุณว่า"

เดือนจีน 29

อะไรดี เรียกว่าคุณเฮ้อ หรือคุณชอบให้ผมเรียกว่าแมวดำมากกว่า" แม้จะถามด้วยน้ำเสียงสุภาพมีมารยาท แต่กลับให้ความรู้สึกสนิทสนมจนเกินไป

"นำร่ำคาญจริงๆ หลีกไปให้พ้นนะ เกะกะขวางตาซะมด!" เธอพูดอย่างเหลืออดพลางเซ็นฮาร์เลย์แล้วหมุนตัวเดินกลับไปทางตัวบ้าน ตัดสินใจไม่ยุ่งกับชายหนุ่มอีก

ตอนนี้เองที่ฝนเม็ดใหญ่เริ่มตกลงมาอย่างรวดเร็ว และดูเหมือนจะตกหนักขึ้นเรื่อยๆ จนไม่นานก็กลายเป็นฝนท่าใหญ่ ชางเจี้ยยังคงยืนนั่งอยู่กลางสายฝน ลูทหฺรูของเขาเปียกไปทั้งตัว แต่ชายหนุ่มกลับยืนเฉยไม่ขยับ ดวงตาทั้งสองจ้องมองไปยังบ้านตึกเก่าๆ ตรงหน้าด้วยประกายแรงกล้า

"พี่เฮ้อหลัน เค้ายังยืนตากฝนอยู่เลย!" พวกเด็กๆ เกะกะขอบหน้าต่างและมองชางเจี้ยที่ยืนอยู่ตรงลานบ้านอย่างสนใจ

"อย่าไปใส่ใจเขา" เธอตอบง่ายๆ พलगปิดหน้าต่างกันพายุฝนบ้าคลั่งด้านนอก แต่สายตากลับทอดมองไปที่ชายหนุ่มโดยไม่รู้ตัว เมื่อยืนอยู่ท่ามกลางฝนกระหน่ำเช่นนี้เขายังดูสูงตระหง่าน ต่างจากผู้ชายลำอานที่เธอดำว้ไปเมื่อก่อนหน้านั้นมากมายเหลือเกิน

สายตาเธอปะทะเข้ากับสายตาของเขา ชางเจี้ยส่งยิ้มให้เธอ รอยยิ้มนั้นทำเอาเธอเย็นวาบไปทั้งหลัง เฮ้อหลัน

30 Hot Guy 04 หนุ่มร้าย... สายลับ

รีบถอยออกจากหน้าต่าอย่างรวดเร็วด้วยความว้าวุ่นใจ
พวงแก้มทั้งสองข้างร้อนฉ่ำขึ้นมาโดยไม่มีสาเหตุ
ถ้าเรื่องนี้แพร่ออกไปเธอจะเอาหน้าไปไว้ที่ไหนกัน
แมวดำที่แค่นี้ก็ทำให้ทุกคนขนลุกเกรียวกลับตกใจ
จนต้องเดินหนีเมื่อเห็นรอยยิ้มของผู้ชายล่าอางคนนั้น
หญิงสาวเชื่อว่าความรู้สึกของเธอไม่ผิดแน่ ชางเจีย
จะเป็นตัวยุ่งยากสำหรับเธอ เธอต้องอยู่ให้ห่างเขาไว้
อย่าได้เข้าไปข้องแวะด้วยเป็นอันขาด
ยังไงก็ไม่ได้!

บทที่ 2

คำคืนหนึ่งที่ฟ้าไร้จันทร์ ลมพัดกระโชกรุนแรง บริเวณ
ชานเมืองมีรถบรรทุกตู้คอนเทนเนอร์หลายคันจอดรวมกัน
อยู่ตรงลานว่าง คนขับเหลียวซ้ายแลขวาก่อนจะก้าวลงจาก
รถอย่างระแวดระวัง จากนั้นก็เปิดตู้คอนเทนเนอร์และหยิบ
ไฟฉายส่องไปในความมืด ทำให้เห็นเงาร่างหลายสายกำลัง
เลือกสินค้าอยู่อย่างลับๆ ล่อๆ

สินค้าในตู้คอนเทนเนอร์มีมากมายหลากหลายชนิด
ตั้งแต่เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้านไปจนถึงอาวุธสงคราม หรือ
กระทั่งเพชรพลอยมูลค่าสูง ที่นี่จะมีการรวมตัวกันทุกๆ
เดือน บรรดานักย่องเบาจากทุกสารทิศจะมาขายของเถื่อน
ที่ขโมยมาได้ที่นี่ ที่นี้จึงนับว่าเป็นตลาดมืดที่ครบครันที่สุด
นอกจากพวกหัวขโมยแล้วคนที่มาชุมนุมยังเป็น

32 Hot Guy 04 หนุ่มร้าย... สายลับ

พวกนายหน้าค้าของเถื่อน พวกเขามาสืบข่าวคราวข้อมูล หรือไม่ว่าก็ผู้ชายที่อยากจะขายของล้ำค่าบางอย่างที่ไม่สามารถเปิดเผยได้

เยื่อหุ้มหนังถอดหมวกกันน็อคสีดำออกวางบนฮาร์เลย์คันโต เธอมองไปรอบตัวอยู่ครู่หนึ่งก่อนจะค่อยๆ สาวเท้าเข้าไปในตลาดที่กำลังคึกคัก หญิงสาวคุ้นเคยกับการรวมตัวเช่นนี้เป็นอย่างดี ที่นี่เป็นที่ทำมาหากินของเธอตั้งแต่เมื่อหลายปีก่อนแล้ว

แม้งานที่ทำอยู่จะผิดกฎหมาย แต่รายได้ที่ได้รับก็สูงยิ่งนัก ที่สำคัญเธอเป็นแค่คนกลางเท่านั้น ไม่ได้ไปล่าค่านางเพลิงที่ไหน เพราะฉะนั้นหญิงสาวจึงไม่รู้ลึกผิดอะไร

ในคืนที่ชั่วครวมีผู้ชายหลายคนนั่งเล่นไฟกันอยู่ผิวพรรณพวกนี้ล้วนแล้วแต่อาศัยการโกนหนวดเลียขีฟผู้ที่จะได้ชัยชนะในเกมนี้จึงต้องเป็นคนที่เหลี่ยมจัดและมีเล่ห์กลแพรวพราวที่สุด

"เรียง!" ชายที่สวมชุดกีฬาเปิดไฟออกพลาซียัมกรีมชายอีกสองคนสบัดตาสองสามคำก่อนจะทิ้งไฟในมือและเดินออกจากวง ชายผู้ชนะเตรียมเก็บธนบัตรบนโต๊ะตอนนั้นเองที่ชายอีกคนเปิดไฟในมือ

"โทษนะ แต่ของฉันเรียงตั้งแต่เริ่ม เรียงทั้งสี่ เงิน

เดียนซิน 33

พวกนี้เป็นของฉันแล้วละ" ตาแก่เคอพูดยิ้มๆ

"โอ้เว้ย! ฉันแกก็เอาเงินพวกนี้ไปจ่ายค่าหมอนแทนละกัน!" ชายผู้ไม่ยอมแพ้ทั้งไปอย่างโกรธแค้น มันน่าเจ็บใจนักที่ฝีมือเขาสู้อีกฝ่ายไม่ได้ ขนาดเล่นซีโกงก็ยังแพ้คนอื่นอีก

เขาเตรียมซักมีตออกมาสั่งสอนตาแก่เคอสักหน่อย แต่ว่ามือแค่เอื้อมไปแตะที่เอวเท่านั้นก็ปลันรู้สึกถึงความเย็นวาบที่แตะอยู่บนคอ เขาตกใจจนตัวแข็งทื่อ

"แพ้แล้วคิดจะใช้กำลัง ไม่รู้กฎหรืออยากตายกันแน่" น้ำเสียงเย็นๆ ของผู้หญิงดังขึ้น พอเธอหันปรากฏตัวพวกคนที่มุ่งดูอยู่ก่อนหน้าในเต็นท์ก็แย่งกันวิ่งหนีทางจุกตูดอย่างไม่คิดชีวิต

"ปะ...เปล่า..." ชายผู้นั้นพูดติดอ่าง ตัวสั่นเป็นเจ้าเข้า

"แมวดำ ถ้าเธอฆ่าเขาแล้วต่อไปยังมีใครกล้ามาเล่นไฟกับฉันอีก" ตาแก่เคอนับธนบัตรในมือปลางเอ่ยปาก

"ฆ่าเขาให้ตายยังถือว่าปรานีซะกว่า ชินปล่อยให้เขามาเล่นไฟกับคุณอีก จะต้องหมดตัวกระทั่งขายเมียตัวเองแหงๆ" เธอหันตอบเสียงเรียบ ขยับดาบยาวในมือสองสามครั้งกางเกงของชายในชุดกีฬาที่ขาดวิน "ใส่หัวไปซะ!" เธอพูดสั้นๆ

เขายังคงสั่นไม่หาย แม้กันจะเปิดโล่งสู่สายตาของ

34 Hot Guy 04 หนุ่มร้าย... สายลับ

สาธารณชน แต่เขาก็ไม่กล้าอ้อยอิ่งอยู่ตรงนั้นอีกแม้แต่วินาทีเดียว รีบวิ่งลี้มลุกคลุกคลานออกไปจากเต็นท์ทันทีเสียงหัวเราะให้กับความน่าสมเพชของเขาดังไปทั่วตลาดมืด

"เป็นสาวเป็นนางเที่ยวเอาดาบฟันกางเกงของผู้ชาย มันใช้ได้ซะที่ไหน" ตาแก่เคอทอดถอนใจ สายหน้าให้หญิงสาว

เธอมองไปรอบๆ เต็นท์แล้วหาเก้าอี้มานั่ง ดวงตาสีดำเจือแววโทสะน้อยๆ "ทำไมคุณถึงเอาการ์ดแมวดำของฉันไปให้คนของเดอะ แกรนด์ กรู๊ป แถมยังเปิดเผยที่อยู่ของฉันอีก นี่ไม่ใช่นิสัยคุณเลยนี่" เธอพุ่งเข้าประเด็นทันทีโดยไม่ยอมเสียเวลา

ตาแก่เคอไหวไหวเล็กน้อย ไบหน้าไม่ได้มีเศษเสี้ยวของความรู้สึกผิดแต่แต่่มอยู่เลย "คุณช่างเป็นคนดี เป็นคนดีที่ร้ายกาจมากคนหนึ่ง"

เฮ้อหลังหัวเราะเสียดสี "พวกเราไม่คบค้าสมาคมกับพวกคนดีมาแต่ไหนแต่ไรแล้ว"

"แมวดำ อย่าเพิ่งด่วนสรุปไป ลองคบหากับเขาดูสักพัก เธอจะได้เรียนรู้อะไรจากเขาไม่น้อยทีเดียว" ตาแก่เคอยิ้มเล็กน้อย พลางล้างไฟอย่างรวดเร็วจนคนมองตาลาย

"ล้อเล่นน่า ผู้ชายเจ้าสำอางอย่างนายนั้นจะสอนอะไรฉันได้ ดูจากท่าทางนุ่มน้มของเขาแล้วไม่แน่อ่อนนวยง

เดือนจีน 35

ต้องร้องกินนมอยู่เลยด้วยซ้ำ!" พอพูดถึงข้างเจี๋ย ใจเธอก็ปั่นป่วนขึ้นมาทีเดียว

"คนเล่นเล่นเล่นเพทุบายเป็นเรื่องปกติ แต่คนดีที่ร้ายกาจน่ะเหลี่ยมจัดกว่าคนเล่นๆ เธอเองก็ระวังตัวให้ดีล่ะ อย่าไปทำตัวขวางหูขวางตาคุณชายเขา" ตาแก่เคอกล่าวสั่งสอนเด็กกรุ่นหลังอย่างหวังดีด้วยท่าทางเบิกบานใจ

"ฉันจะไปขวางหูขวางตาเขาได้ยังไง เขาตากฝนไปเมื่อสองสามวันก่อน ตอนนั้นคงไม่สบายนอนชมอยู่ในโรงพยาบาล ไหนชักโรงพยาบาลหนึ่งละมั้ง" เธอหันเหียดยิ้มมุมปากดวงหน้างดงามฉายความสุขเมื่อเห็นทนายนะของผู้อื่น

"ถ้าฉันเธอคงไม่รู้ตัวเลยซักนิดสินะว่าถูกสะกดรอยตามอยู่" ตาแก่เคอพูดอย่างสุขุมพลางพยักหน้าไปทางด้านหลังของหญิงสาว "ยินดีต้อนรับครับ คุณชาย" เขากล่าวทักทาย

เธอหันเบิกตาทั้งสองข้างแล้วหันกลับไปมองข้างหลังอย่างรวดเร็ว เธอเห็นเงาร่างสูงใหญ่ปิดทางเข้าเต็นท์ไว้จนมิดการที่เขากลับหลังให้แสงยิ่งทำให้รูปร่างเขาดูสูงทะมึนโดดเด่น เธอสะท้านไปทั้งร่าง ริมฝีปากสีแดงเผยออกด้วยความตกใจหญิงสาวได้แต่จ้องเขาอยู่อย่างนั้น

ข้างเจี๋ยพาร่างสูงเข้ามาในเต็นท์ด้วยท่วงท่าสง่างาม เขายิ้มน้อยๆ ให้ตาแก่เคอ "สวัสดีครับ" จากนั้นสายตาก็

36 Hot Guy 04 หนุ่มร้าย... สายลับ

เลื่อนมามองที่เฮ้อหล่นกลางแสงรั้งทำที่ประหลาดใจ แต่แสงไฟที่สะท้อนเข้านัยน์ตาสีดำกลับเผยให้เห็นแววขบขัน "อ้าว! แมวดำ บังเอิญจริงๆ ไม่คิดเลยว่าจะได้พบคุณที่นี้ อย่างนี้จะเรียกว่าเรามีวาสนาต่อกันได้ไหมนะ"

"บัดซบ! คุณสะกดรอยตามฉันเหรอ!" เฮ้อหล่นโกรธจนตืดตัวขึ้นจากเก้าอี้ที่นั่งอยู่ มือสั่นน้อยๆ ขณะที่เอื้อมออกไปหมายจะคว้าดาบยาวที่เหน็บไว้ตรงเอว

หลังจากพายุฝนในวันนั้นผ่านพ้นไปโดยไร้ผู้แววของเขา เธอก็คิดว่าเขาคงมีสมองอยู่บ้าง รู้จักคิดได้ว่าควรถอยกลับไปเสีย แต่ใครจะคาดว่าเขายังไม่ถอดใจ ยังคงคอยสืบดูการเคลื่อนไหวของเธอ กระทั่งตามเธอมาถึงตลาดมืดแห่งนี้

ที่ทำให้เธอไม่โหยงขึ้นก็คือเธอประมาทได้ถึงขนาดนี้เสีย ไม่รู้ตัวเลยว่าเขาคอยตามกันอยู่! ดูท่าเธอคงถูกเขากวนจนเสียสมาธิ ลืมไปแล้วว่าต้องระวังภัยรอบด้าน ไม่งั้นอย่างเธอจะถูกผู้ชายเจ้าสำอางคนนี้สะกดรอยตามได้ยังไงกัน

ช่างเจี้ยตหน้าชื่อ "คุณมีหลักฐานอะไรครับ ผมก็แค่ผ่านมาแถวนี้ เลยถือโอกาสเข้ามาทักทายคุณเคอ"

"ให้ตายเถอะ อย่ามาแก่ง้งนี่นะ ฉันเตือนแล้วไงว่าให้ใส่หัวไปให้ไกลที่สุดเท่าที่นายจะทำได้!" เธอกัดริมฝีปากแน่น บ่งบอกว่ากำลังหัวเสียสุดขีด เหลือเพียงยังไม่ได้ร้อง

เดียนซิน 37

ตะโกนออกมาสุดเสียงเท่านั้น ความสุขุมเยือกเย็นที่เคยมี บัดนี้อันตรธานหายไปสิ้น

เฮ้อหลังตัวตวัดตบมาทางชายหนุ่มจนแทบจะพัน ถูกเขาอยู่รอมร่อ แต่เขาก็กลับยังยิ้มออก ตาบในมือเธोजึง ชะงักค้างอยู่กลางอากาศ และหยุดอยู่ห่างจากแผ่นอกเขา ไปเพียงไม่กี่นิ้วอย่างน่าหวาดเสียว โบราณว่าไว้ว่าไม่ควร ทำร้ายผู้มีใบหน้าเปื้อนยิ้ม ยิ่งใบหน้านั้นมีรอยยิ้มที่งดงาม เหลือเกินเช่นนี้ เธอจะทำร้ายเขาลงได้อย่างไร

ซางเจี๋ยส่ายนิ้วชี้ไปมา ใบหน้าฉายแววไม่เห็นด้วย "ผมบอกแล้วว่าผู้หญิงไม่ควรพูดคำหยาบ เพราะมันจะทำให้ ความสวยในตัวคุณลดลง" เขาใช้ปลายนิ้วหนีบคมดาบ และดันออกเล็กน้อย "อีกอย่างผมชอบเสื้อตัวนี้มาก กรุณาอย่าทำมันขาดอีกเลยนะครับ"

"นั่นสิ แมวดำ การได้พบกับคุณซางอย่างบังเอิญ ที่นี่แสดงว่าเธอกับคุณซางมีวาสนาต่อกันนะ เธอก็ยอมช่วย เขาหน่อยเถอะ คุณซางเขาบริสุทธิ์ใจจริงๆ นา" ตาแก่เคอ คอยอยู่ข้างๆ พยายามช่วยซางเจี๋ยขอร้องเธอเต็มที่

"เขาให้อะไรคุณบ้างล่ะ คุณถึงต้องมาเกลี้ยกล่อมให้ฉันช่วยไ้ผู้ชายจอมตื้อที่เจ้าสำอางคนนี้หาชิบบ้านันให้ได้"

เฮ้อหลังถลึงตา ดวงหน้ามยามนี้มีแต่โทสะที่คุกรุ่น เธอหนีถือตาแก่เคอมาก แต่ต่อให้เขาจะพูดจนปากฉีก เธอ

38 Hot Guy 04 หนุ่มร้าย... สายลับ

ก็ไม่อยากจะข้องเกี่ยวกับช่างเจ็ย

หญิงสาวเชื่อความรู้สึกในใจของตัวเอง และความรู้สึกนั้นบอกเธอว่าหากเธอเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับผู้ชายคนนั้นแล้ว คงถอนตัวออกมาไม่ได้ง่ายๆ แน่ เธอสัมผัสได้ถึงอันตรายโดยสัญชาตญาณ ถึงได้อยากจะหนีผู้ชายที่มีใบหน้าเปื้อนยิ้มคนนั้นไปให้ไกลๆ

ตาแก่เคอแบ่มือทั้งสองข้างออกอย่างจงปัญญา "แมวดำ ฉันอยู่ในวงการนี้มาหลายสิบปีแล้ว ถึงแม้เธอจะอารมณ์ร้อนไปหน่อย แต่ก็ยังเป็นเด็กดีที่ทำได้ยากคนหนึ่ง ฉันเห็นเธอเป็นเหมือนลูกสาวมาตลอด" เขาพูดพลาบงยหน้ามองช่างเจ็ย ใบหน้าบอกความอับจนหนทาง "แต่คุณช่างเคยช่วยฉันไว้หลายครั้ง เป็นผู้มีพระคุณกับฉัน เธอก็ถือซะว่าเป็นการช่วยฉันตอบแทนบุญคุณ ช่วยเขาหน่อยเถอะ!"

"เขาน่ะเธอผู้มีพระคุณ จะโกหกก็ให้มันแนบเนียนหน่อยสิ ผู้ชายเจ้าสำอางคนนี้ดูท่ายังต้องให้คนอื่นมาคอยดูแลปกป้องเลยด้วยซ้ำ แล้วคนเจ้าเล่ห์เหลี่ยมจัดอย่างคุณจะไปเคยติดหนี้บุญคุณเขาได้ยังไง" เธอหลันหมดความอดทนกับสถานการณ์ตรงหน้า

ช่างเจ็ยขมวดคิ้วมุ่น "คุณกำลังทำร้ายจิตใจผมนะ" เขาพูดเสียงเรียบและมองตาแก่เคอด้วยสายตาที่แฝง

ความหมาย

เธอถลิ่งตามองเขาแวบหนึ่งก่อนจะหันไปเปิด
อารมณ์ใส่ตาแก่เคอ "ไม่ว่าจะยังไงฉันก็ไม่มีทางรับงานนี้
ถ้าคุณอยากจะทำแทนบุญคุณเขานักก็ไปช่วยเขาหาของ
เองละกัน"

"ฉันเลิกยุ่งเกี่ยวกับเวตวงนี้มานานแล้ว อีกอย่าง
ตอนนี้ชื่อเสียงของแมวดำก็โด่งดังกว่าฉันเยอะ เอ้อ!
นี่แหละนะที่ว่าคลื่นลูกใหม่ย่อมแรงกว่าคลื่นลูกเก่า ฉัน
ไม่ถนัดเสียแล้วล่ะกับการเป็นนายหน้าค้าของเถื่อน ขอ
กลับไปหลอกเงินคนอื่นบนโต๊ะแบบนี้จะดีกว่า" ตาแก่เคอ
ถอนหายใจ ทำท่าปลงกับชีวิต

เธอหลับลิ้นปากแล้วเก็บเรเปียร์คู่ใจ ถึงแม้จะอยาก
สั่งสอนช่างเจ็ยให้เซ็ดหลายชะบ้าง แต่พื้นฐานจิตใจ
อันดีงามก็ทำให้เธอปลงอยู่พักใหญ่

ตอนนั้นเองเด็กหนุ่มคนหนึ่งโผล่สี่รชะเข้ามา
จากปากทางเข้าเต็นท์และส่งเสียงเรียกอย่างระมัดระวัง
"แมวดำ ลูกค้ามาแล้ว เขาต้องการให้คุณเป็นคนกลาง
ปล่อยของ ตอนนี้อยู่ที่ตู้คอนเทนเนอร์ที่เอาไว้ติดต่อกับ
ลูกค้า" เห็นว่าบรรยากาศในเต็นท์ไม่ตึงนัก คนส่งข่าวก็ประหม่า
เล็กน้อย พอพูดจบก็รีบเดินจากไปทันที

เธอหลับพักหน้าเป็นเชิงรับรู้แล้วเหลือบมองช่างเจ็ย

40 Hot Guy 04 ทบุมร้าย... สายลับ

แวบหนึ่ง

"ตอนนี้ฉันมีงานต้องทำ ซึ่งก็อาจจะคิดบัญชีกับนาย แต่ฉันขอเตือนเป็นครั้งสุดท้ายนะ โส้หัวไปให้ไกลๆ อย่าให้ฉันเห็นหน้านายอีก ไม่งั้นฉันจะใช้ดาบเล่มนี้เฉือนของรักของนายไม่ให้เหลือทำพันธุ์เลยทีเดียวนะ" เธอพูดขู่ทิ้งท้ายก่อนจะหันหลังเดินจากไปอย่างหยิ่งทรนง ผมยาวสีดำสลัดกับเสื้อผ้าสีดำสนิททำให้เธอดูเหมือนแมวที่หยิ่งผยองตัวหนึ่ง

ได้ยินคำขู่ของเธอหันแล้วตาแก่เคอก็แอบผิวดำปากเบาๆ และเอียงคอถามซางเจี๋ย

"คุณซางครับ เด็กคนนี้อารมณ์ร้าย ปากคอกก็เชือดเฉือนไม่วางหน้าใคร คุณจะรับมือไหวหรือ จะให้ผมแนะนำนายหน้าคนอื่นให้ไหมครับ ถึงฝีมือจะไม่เก่งกาจเท่าแมวดำ แต่ก็น่าจะช่วยคุณได้"

ซางเจี๋ยยังคงรักษารอยยิ้มสุภาพบนใบหน้า แต่ดวงตากลับมีเปลวไฟเต้นระริกอยู่ "ไม่ต้องลำบากหรอกครับ สุดท้ายเธอจะต้องยอมช่วยผมแน่" เขาพูดเสียงเรียบ มุมปากยกยิ้มน้อยๆ อย่างมีเลศนัย

"ผมชอบแมว โดยเฉพาะแมวป่าที่พยศ"

(ติดตามอ่านต่อได้ในฉบับเต็ม)